

Regler vi aldrig sa högt

Allt började och slutade med Emma. Hon behövde inte säga till oss vad vi skulle göra, vi bara visste. Det räckte med att hon kollade på ett speciellt sätt som bara hon kunde som vi visste att vi gjort något fel. Det var Emma som bestämde vem som blev ignorerade och vem som inte blev det, vem som fick låna hennes jacka om det blev kallt. Alla spelade med, vi sa aldrig att det fanns några regler men vi visste precis vilka det var och vad som hände om man bröt dem eller gjorde Emma sur. Vi gjorde inte som hon sa för att vi var hotade utan att det var en ära att vara på Emmas bra sida, man fick sitta bredvid henne eller följa med henne hem efter skolan, Emma var typen som bodde i ett gigantiskt hus, det var nog det lyxigaste huset jag någonsin varit i.

Det var en helt vanlig onsdag morgon, luften var fuktig och träden susade, en sån mysig morgon när man antingen har ett bra humör eller inte. Hela gruppen brukade mötas vid korsningen prick halv 8, och såklart så var Emma där först, med huvudet i mobilen. När alla hade kommit gick vi till skolan, men Emma hade fortfarande huvudet i mobilen, saga försökte prata med henne men vi såg hur hennes ansikte blev helt rött och hon knöt näven, i samma sekund bröt hon ut av ilska och började skrika på Saga, när Emma hade lugnat sig så fortsatte vi gå, stämningen var konstig som att vi väntade på någon att säga något, Emma kollade åt sidorna för att slippa se oss i ögonen och Saga kollade ner i marken, man kunde se tårar som rann nerför hennes kind, Saga var den personen som alltid såg till att alla var okej. Vi gick igenom hallen i tystnad tills Emma började prata om festen hon hade ordnat förra helgen, såklart så var vi inte inbjudna. Vi behövde förtjäna vår inbjudan till festen, så var det alltid, det var alltid en tävling om vem som fick komma. Vi gick in i klassrummet och satte oss, klassrummet var kallt och stökigt, Elias och Jack sprang runt och jagade varandra. Jag kollade runt i klassrummet och såg att en plats var tom, men det fanns en namnlapp på platsen. Just då kom vår lärare Evelina in och sa till alla att sätta sig, hon var en sån lärare som alla respekterade, bestämd men rättvis. Evelina började gå igenom nåt om verb, men jag var fast i min dagdröm om hur jag skulle förtjäna min plats på Emmas supercoola fest, det var en sån fest som alla pratade om, det var nyheter i flera månader och man gick fortfarande runt och pratade om senaste festen som var innan sommarlovet. Då öppnade dörren sig och en andfådd tjej kom in, hon lät som att hon hade sprungit ett helt maraton.

-Förlåt att jag är sen, den här skolan är gigantisk, det tog typ en kvart att bara hitta mitt skåp och att hitta klassrummet var helt omöjligt, sa hon andfådd

- Ingen fara jag förstår, varsågod och sätt dig bredvid Emma, Emma vänligen räck upp din hand så Maja kan se vart hon ska sitta, sa Evelina

Emma suckade högt men räckte upp handen, Maja satte sig bredvid henne, under lektionen kollade jag över till Maja och Emma. Emma såg faktiskt ut att ha kul. Jag visste redan att allt hennes fokus skulle vara på Maja och oss andra skulle hon inte bry sig om. Efter en lång lektion var det äntligen dags för rast, Som vanligt kom jag ut ur klassrummet först och ställde mig där vi brukar vänta på varandra, korridoren var helt kaotisk, elever som sprang runt och kastade saker på varandra, då kom Adam, killen som jag hade gillat sen förskolan, det kändes som att allt gick i slowmotion, just då kom Emma och Maja och drog ur mig ur min dagdröm, en bit efter kom Saga och Josefin. Vi gick som vanligt till skogsdungen bredvid lekplatsen, det var det perfekta stället att prata vid, ingen annan som lyssnade, bara träd och några buskar. Vi satte oss på stenarna som jag och Saga hade spenderat exakt 47 minuter och 35 sekunder för att få dit bara

för att Emma inte ville sitta i det blöta gräset. Vi pratade och skrattade men man märkte direkt vem som var utfryst idag och det var Saga, bara för att Emma blev sur på henne för att hon frågade om Emma var okej, Saga hade den blicket när man visste att Emma var sur på en.

-När börjar vi? frågade Emma

- Oj herregud, vi började för 20 minuter sedan! sa Josefin högt och började springa. Jag kollade på de andra och sprang efter henne, efter mig kom Maja, Emma och Saga, Saga gick sist. Vi sprang mot trapporna men där var Adam och hans bästa vän Sixten. Jag stannade upp en sekund och väntade på Saga, men jag hade mina ögon på Ludvig, jag hörde när Saga kom igenom dörren för den där dörren tjöt när man öppnade den, Jag och Saga gick upp för trappan. Jag lät Saga gå före mig. Sedan började jag springa upp för den halkiga trappan som nyss hade blivit tvättade, jag hade inte märkt att mitt skosnöre hade knutits upp så jag snubblade över min fot rakt in i Adam, jag kände att han tog min hand och reste mig upp och frågade om jag var okej, men jag var helt förvånad över att han höll i min hand, hans händer var lena precis som en fluffig matta.

-Hallå, är du okej? sa han och jag kom tillbaka till jorden.

-J-ja jag är okej, stammade jag

-Haha okej, bra skrattade han och gick iväg. Saga stod och väntade på mig i slutet av trappan, hon visste att jag hade gillat honom ett tag.

- Omg såg du han höll i din hand! sa hon uppspelt

- jaaa men nu måste vi verkligen skynda oss till lektionen, svarade jag

Vi sprang ner för korridoren och jag var fortfarande i chock att han höll min hand. Vi skyndade oss in genom dörren och satte oss på våra platser, jag kunde känna hur Emmas ögon sköt pilar mot mig, men jag var för uppspelt för att bry mig. Jag tog fram min mattebok och började arbeta. Jag sneglade över till Emma och Maja, men något var fel, Emma försökte prata med Maja men Maja ignorerade henne, vilket var konstigt eftersom de var ju typ bästisar innan rasten. Efter lektionen gick jag direkt till Josefin som hade gått med dem upp till klassrummet innan lektionen, vi ställde oss inte där vi brukade vänta på de andra, istället gick vi till ett av de små grupprummen som alla alltid bråkade om vem som fick sitta där, Josefin gick in först och jag låste dörren bakom oss, inne i grupprummet var det kallt och det doftade som nybakta pepparkakor, jag stängde fönstret och satte mig bredvid Josefin i saccosäckarna i hörnet som egentligen var till för småbarn att läsa i.

-Vet du vad som hänt med Maja och Emma? frågade jag

- jag vet inte säkert men när vi gick upp för trappan så sa Maja att vi kanske borde vänta på dig och Saga men då blev Emma jättesur och typ skällde på Maja och drog med mig och Maja till lektionen, sa Josefin

-aha okej svarade jag

Plötsligt så knackade någon på dörren, jag och Josefin kollade på varandra innan vi ställde oss upp för att gå till dörren, jag la handen på dörrhandtaget, den var kall som is. Jag kollade på Josefin en andra gång innan jag vred upp låset och öppnade, utanför stod Maja, Emma och Saga, och som vanligt var Emma i mitten och var den första att säga något.

-Varför gick ni bara vi har letat efter er överallt! halv skrek Emma

- Förlåt, vi letade efter en sak, sa Josefin försiktigt och kollade försiktigt mot mig.

-Det spelar ingen roll ni måste fråga om lov att gå iväg först! sa Emma surt

- Vadå fråga om lov? de får väl gå vart de vill, du är inte deras mamma, du bestämmer inte över dem, Sa Maja surt

Emma fick inte fram ett ord, man såg tydligt på Emma att hon kände sig hotad. Vi alla stod i tystnad förutom Maja, hon fortsatte prata om att Emma inte bara kan bossa över oss. Efter vad som kändes som en evighet så slutade Maja och gick iväg. Emmas ansikte var helt rött av ilska.

-Nu går vi och vi hänger inte med Maja mer, hon bara kommer hit och börjar skapa problem, sa Emma irriterat. Ingen av oss sa något, vi var för rädda för att ens andas på fel sätt så Emma blev sur, men Emma var inte klar, hela vägen hem så snackade Emma om hur dålig person Maja var och att hon hatade henne. Nästa dag i skolan var helt annorlunda, vi såg inte Emma där vi brukade mötas varje dag, hon var alltid först men inte idag. Vi gick ner till skolan och gick till våra skåp. Jag öppnade mitt skåp och insåg hur stökigt det var, Saga som hade sitt skåp bredvid mig började skratta.

-Hahhah jag hjälper dig städa efter skolan, fnissade Saga

- Haha tack, fnissade jag tillbaka och stängde mitt skåp.

Vi gick in i klassrummet och satte oss, klassrummet var kallt så som det brukar vara på en tidig höstmorgon, mysigt och svalt. När hela klassen hade satt sig på sina platser så kom rektorn in och ställde sig längst fram och visade Evelina något på sin mobil. Alla satt helt stilla och försökte läsa av vad Evelina och vår rektor pratade om, efter några minuter så harklade Cornelia vår rektor sig och satte på sig sina stora läsglasögon, det var då vi visste att något dåligt hade hänt, Cornelia hade bara på sig sina stora läsglasögon när det är något allvarligt hon ska berätta.

Hon började läsa upp namn,

-Maja, Emma, Josefin, Saga och Emilia, sa hon högt.

Hon pausade en stund och kollade runt i klassrummet.

- Var vänliga och följ med mig ner till receptionen, sa hon.

Jag kollade runt och det kändes som att mitt hjärta hade stannat, vad hade hänt, vad hade vi gjort? Tankarna snurrade runt i huvudet. Jag ställde mig upp och det gjorde de andra också, en efter en gick vi ner till receptionen, Maja gick först. Vi gick in genom dörrarna och satte oss utanför Cornelias kontor, en efter en tog hon in oss och pratade med oss, Jag var först, jag satte mig mitt emot Cornelia inne på hennes kontor, hennes kontor var litet, men mysigt, hon hade redan börjat halloween dekorera. Hon tog fram ett block och började fråga mig en massa saker, vad som hände igår, om Emma och Maja hade bråkat, såklart så svarade jag så bra som jag kunde, sen kom hon till sista frågan.

-vad var det Emma skrev i skolchatten om Maja där alla i hela skolan var tillagda ? sa hon

-Va? sa jag, jag hade ingen aning vad hon pratade om. Vad hade Emma sagt om Maja?Hon förklarade vad som hade hänt och tydligen hade Emma spridit rykten om Maja i en grupp med alla personer i hela skolan och den enda som inte var med i gruppen var Maja.

-Förlåt men jag har ingen aning om vad hon har skrivit, sa jag

-Okej, tack för att du svarade för mina frågor du kan gå nu. Jag gick ut ur Cornelias kontor och gick förbi Maja, Emma, Josefin och Saga, som satt i tystnad utanför Cornelias kontor. Jag kunde

inte se Emma i ögonen, hon hade spridit rykten om Maja, bara för att hon sa något som Emma inte gillade. Jag satte mig på stenarna i skogsdungen och väntade på de andra, först kom Saga, sen Josefin, sen Maja och sist kom Emma. Efter att alla hade kommit satt vi i tystnad, som att vi alla väntade på att någon skulle säga något.

Från ingenstans började Emma gråta, inte ett sånt fint litet gråt för att ta sig ut ur problem utan riktigt kraftigt gråt.

-Förlåt, förlåt för allt, förlåt för att jag bestämt så mycket över er, sa hon, man kunde höra på hennes röst att hon var nervös.

- Mitt maktspel var inte för att vara elak utan för jag var rädd för att bli ensam, att ni skulle lämna mig, jag var rädd för att ni skulle överge mig och att jag skulle bli osynlig för er. Sa hon lågt, nu grät hon ännu mer.

Alla satt i tystnad, ingen kunde förstå vad som nyss hade hänt.

Efter Emmas sammanbrott blev tystnaden påtaglig, som att vi väntade på att någon skulle ta första steget. Plötsligt sträckte Maja fram handen till Emma och tog hennes hand, förvånande tog Emma hennes hand.

-Du behöver inte göra allt ensam, vänner är till för att hjälpa varandra, sa Maja snällt.

- Ja, vi finns här för dig även du inte alltid är så snäll mot oss, sa Saga.

Emma kollade mot henne och log.

- förlåt för att jag blev sur på dig igår du försökte bara vara snäll, sa Emma

-Tack, sa Maja och log tillbaka mot Emma.

Vi pratade och pratade, det var som att den osynliga barriären brast, Emma pratade öppet om hennes rädsla och lovade att ändra sig. Efter det var de en helt annorlunda energi gruppen, man behövde inte längre försöka vara perfekt så att man inte blev utfrysad, vi stod upp för oss själva och varandra om det var något som kändes fel eller orättvist men viktigast av allt, vi lyssnade och var snälla mot varandra, ingen som bestämde allt, alla fick vara med och bestämma. Det blev bra tillslut, kanske inte perfekt men det var en väldigt bra början. Emma var en helt annan person, hon hade planerat en ny fest, men en sak var annorlunda, det var ingen sån stor fest som alla pratade om utan det var en liten fest för bara oss fem, vid skåpen efter skolan gav hon oss små guldiga kuvär med våra namn på. Vi alla kollade på varandra.

-Men kom igen, öppna dem då! sa Emma uppspelt. Vi alla kollade på varandra och log och försiktigt öppnade vi upp kuverten och läste tyst för oss själva.

- Vill ni komma? sa Emma nervöst, vi alla kollade på varandra innan vi skrek

-JAAA såklart vi vill!!

Vi gjorde en stor gruppkräm, allt var bra igen. Sen sa Emma plötsligt

-Alltså Emilia vi behöver verkligen städa ditt skåp, sa hon

-Ehh ursäkt mig, jag tyckte faktiskt att jag städade rätt så fint, sa jag och kollade runt på alla.

Emma kollade på oss och alla började skratta, det var faktiskt lite roligt. Resten av dagen hjälpte de mig städa mitt skåp och efter skolan gick vi hem till Saga och bakade en väldigt god kladdkaka, vi satt runt bordet och pratade och åt en massa kladdkaka.

- Det här gjorde vi bra! sa Maja och fnissade. Alla höll med, det gjorde vi väldigt bra.

En sak vi lärde oss var att vi är starkare tillsammans än själva.